



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 9. Mirabilis potentia Christi, in hominibus persanandis, quos nulla vis
alia sanitati restituere potuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

A&t. 19.
II.

reperire, quam alibi nusquam reperissent; sed etiam hæc ipsa est fiducia in Deum, qui, sicut *virtutes non quaslibet faciebat, per manum Pauli*, ita & per manum Petri, per manum Matris suæ, per manum Stephani, aliorumque, & Apostolorum, & Martyrum, & Confessorum, & Virginum facere consuevit. Neque hac re honor illius minuitur, sed augetur. Nam quidquid per Sanctos petitur, ab illo petitur; & quidquid à Sanctis patrat, ab illo patrat. Quippe quòd quis per alium facit, per se ipsum facere censetur. Et honor seruis exhibitus, est honor dominorum.

§. IX.

Mirabilis potentia Christi, in hominibus persanandis, quos nulla vis alia sanitati restitueret potuit.

Si omnia reliqua, desperatissimis in morbis, à Christo allata remedia velim percensere, excrescet vel hoc libri caput, in volumen. Cæcum quis vnquam Machaon illuminauit? Illuminavit Christus, illuminauerunt Sancti. Dæmonem, quis, virtute naturali, ex hominibus expulit? Expulit Christus, expulerunt Christi virtute Sancti. Omitto alios quàm plurimos incurabiles morbos ab

Ioan. 5. 2. ipso curatos. Erat *Ierosolymis Probatice piscinæ*

cina, que cognominatur Hebraicè Bethsaida, (hoc est, domus misericordie) quinq; porticus habens, vbi ægroti (exclusis muro pecoribus & iumentis, ne accedere, & turbare aut profanare aquam possent) aquæ motum expectantes considerent. Igitur in his iacebat multitudo magna languentium; cæcorum, claudorum, aridorum, expectantium, non Hippocratem, aut Chironem aliquem, non Panaces; quod ipso nomine omnium morborum remedia promittit: numerosum, & dijs inuentoribus adscriptum; vt Plinius refert; sed diuinitus factum aquæ motum. Etenim, D. Ambrosio teste, vt esset indicium, quia descendebat Angelus; aqua mouebatur; & instrumenti proprium est, vt nihil quidquam agat, nisi à principè causâ motum: Angelus enim Domini, vtique bonus (cum non soleat Deus, ad procurandam hominum salutem, malos Angelos mittere) siue Raphaël, cuius nomen medicum sonat, siue alius Angelus, cuius officium fuit, sanare, descendebat secundum tempus; siue Paschæ, siue Pentecostes, siue præcipuorum, apud Iudæos, festorum, siue, vt probabilius est, secundum tempus hominibus incertum, alioqui non toto anno inibi expectaturis, certum autem Deo.

E

scen

Plin. lib.
25. c. 3.
S. Ambr.
lib. de ijs,
qui mysterijs in-
itiantur.
c. 4.

scendebat autem secundum tempus hoc in piscinam, & mouebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam, post motionem aquæ, sanus fiebat à quacunq; detinebatur infirmitate. Sanabatur autem tantum vnus, vt appareret, non esse illam vim sanandi naturalē, sed diuinitus, ad momentum temporis, aquis impressam. Si enim natura aquæ id fecisset, semper fecisset. Siquidem ea, quæ natura fiunt, semper fiunt; vt ignis semper vrit; & acidulæ semper sunt acidulæ; thermæque semper fouent & calefaciunt. Accedit, aquæ vim illam datam, vt quamcunq; etiam desperatissimam inualentudinem restauraret. Sic ibi, diuino dono, inueniebatur, quod nusquam alibi, vel in Atticis fontibus Calliroe, vel in Bœotia Hippocrene, vel ipsa Acidalia scaturigo, in qua Gratia lauabantur, aliæue salubres vnda dederunt. *Erat autem quidam homo ibi triginta & octo annos habens in infirmitate sua. Hunc cum vidisset IESVS iacentem & cognouisset, quia iam multum tempus haberet, dicit ei: Vis sanus fieri? Respondit ei languidus: Domine, HOMINEM NON HABEO, vt cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit. Ipse se iuuare non poterat, & H O M I N E M*

MINEM NON HABEBAT. Ecce vt, omni auxilio humano destitutus, diuinū sensit. Nam homo quidē, sed homo Deus ei succurrit. Dixit enim ei IESVS: *Surge, tolle grabatum tuum, & ambula. Et statim sanus factus est homo ille: & sustulit grabatū suum, & ambulabat.* Multa hominū millia in vijs, in desertis, in mapalibus, in pagis, medico carent, & tamē non carent morbo; vt dicere iure possint: *Hominem non habeo; sed Deū habent, quo solo auxiliante, possunt corporis vires recuperare.* Et verò sæpissime, sine vlllo medico, recuperant: quod tamen, cum toties contingat, paucū mirantur, multi etiam penitus non animaduertunt. Ah multi neque animæ habent medicum, quia Parocho destituuntur; vtinam scirent, se Deum habere, & , quando copia non est peccata confitendi, saltem contritione, & Deo super omnia amato, noscent culpas diluere! Noscent autē, si sciant, humano auxilio deficiente, non deficere diuinum, cui nulla mali diuturnitas potest obfistere; nulla vehementia aut difficultas obicem ponere. Lazarum quatrduanū ex ipso sepulchro euocat; hæmorrhoiſſam, per duodecim annos, ægotam sanat; & alterā mulierem, quæ spiritū infirmitatis, annos duo-

Ioan. ii.

39.

Luc. 3,

43.

deuiginti habuit, morbo liberat; hunc denique, triginta octo annos, in porticu & paralyfi iacentem, post tot hyemes, erigit. Sed erigit, tanto tempore, patientissima spe, perseverantem; & erigit extemplò; nam, dictum factum, quippe *statim sanus factus est homo ille*. Enimuerò adeò sanus factus est, vt illico sustulerit ipse *grabatum suum*, nouus Atlas factus. Ex quibus omnibus enumeratis exemplis clarum fit, quàm diuersa sint diuina iudicia ab humanis? cùm toties Deus iudicet manū porrigendam ijs, quos homines esse deserendos iudicauerunt; quorum vtrumque docet, nec nimiam in hominibus fiduciam collocandā, nec vnquam Deo diffidendum. Hoc est, quod veteri prouerbio dicitur: *Deus de machina*: stat enim ille pro nobis inuocatus, cum nos etiam in extrema tegula stamus.

CAPVT. IV.

Exempla prouidentissima, in homines, diuinae Bonitatis, circa alimenta.

§. I.

Tentatio, ac sollicitudo hominum, pro pane quotidiano, quo modo curanda?

Quæ